

## **Posudek oponenta rigorózní práce.**

**Autor : Mgr. Jiří Koucký**

**Název : Oddlužení z pohledu insolvenčního správce**

**Rozsah : 266 080 znaků**

**Datum odevzdání : viz IS**

Autor zvolil velmi málo frekventované téma. Tématu oddlužení je věnována řada prací, ale většinou se zabývají průběhem řízení. Výběr tématu proto hodnotím jako velmi aktuální. V podrobnostech odkáži v dalším textu posudku.

Autor člení práci do deseti hlavních kapitol. V prvních částech se stručně zabývá prameny insolvenčního práva a postavením insolvenčního správce. Dále se pak věnuje stěžejním procesním úkonům správce jakými jsou přezkum pohledávek, soupis majetkové podstaty . Podrobněji se týká téma práce část pátá až desátá.

Struktura práce je logická, práce není popisná, ale je velmi analytická s využitím nejen teoretických znalostí, ale zcela jistě i praxe autora. Autor užívá dobrý a srozumitelný právní jazyk. Užité zdroje obsahuje v poznámkách přesné odkazy v souladu s pravidly tvorby práce.

K jednotlivým částem práce:

- Souhlasím s kritickou poznámkou k textu § 389 odst. 1 písm. b) IZ na straně 12
- Na straně 20 autor zmiňuje nedostatečnou úpravu hrozícího úpadku, která je kritizována. Spolu s autorem se domnívám, že numerická podoba pojmu „ podstatná část splatných závazků dlužníka“ by byla kontraproduktivní, byť ji jinde zákon přímo vyjadřuje. Podle mého taková úprava brání výkladu soudu.
- Kritika absence přímého zasílání insolvenčního návrhu správci je patrně do jisté míry osobní. Nicméně by se nic nestalo, kdyby soud nespolehal jen na insolvenční rejstřík.
- Přezkoumání pohledávek správcem zmíněné na str. 25 a 26 , kdy kladné stanovisko správce je podle mého soudu problematické a jak vyplývá ze stanoviska ÚS , myslím že ze správce činí to, čím není.
- Nerozumím dobře větě na straně 31 „ Věřitelské návrhy jsou spíše výjimkou, častější jsou v případě úpadku právnických osob.;

- Souhlasím s poněkud kontradiktorním pojetím možnosti či spíše nemožnosti práva správce na odměnu v případě, kdy exekutor vyplatí do majetkové podstaty výtěžek exekuce.
- Na straně 41 je zmíněna zákonná povinnost ocenit majetkovou podstatu dle účetnictví dlužníka. Otázkou je, jaký údaj má být využit? Například osobní automobil má vstupní cenu a po odpisech nulovou. Doba odepisování znamená snížení ceny majetku. Jaký má na tuto problematiku autor názor?
- Naprosto souhlasím s názorem autora na straně 46, kde navrhuje sloučení pojmů vyloučení a vyjmutí.
- Na straně 48 autor naráží na velký problém výjimky z neúčinnosti jednání dlužníka v podobě placení daní vůči státu. Byť stát nemá postavení preferovaného dlužníka, je otázkou, jak stanovit neúčinnost úkonu plátce daně?
- Na straně 58 patrně nedostatečnou kontrolou textu je hrubá chyba „soudy činili“.
- Na straně 73 pokládám úpravu chráněného obydlí nařízením vlády za legislativní nedostatek.
- Stejně tak souhlasím s křížovanou úpravou splátek na straně 80, kdy různé soudy otázku posuzují různě. Totéž platí i o oprávněné kritice užití pojmu „zisk na str. 51 a 82 včetně mého souhlasu s návrhem legislativní úpravy.
- Trochu nesouhlasím s definicí těhotenství jako vědomé nedbalosti. Autorovi sice rozumím, ale uvedený pojem se mi zda nevhodný.

Závěrem konstatuji, že práce je velmi dobrá a svědčí o tom, že autor skloubil teorii s praxí.

Ze všech uvedených důvodů práci doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 13.8. 2022

JUDr. Tomáš Pohl